

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. Благоевград, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Лилия Мл. Дренкарска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20231210100265 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от В. Д. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. Б., чрез процесуалния си представител адвокат Х. А. З., със съдебен адрес: гр. С., електронна поща: ***** срещу ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1301, район „Възраждане“, ул. "Света София", № 7, ет. 5, тел.: +359 29813122 и факс: +359 29814351, електронна поща: headoffice@ozk.bg, с представители Ал. П. Л. и Р. К. Д..

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което **ДА БЪДЕ ОСЪДЕНО** ответното дружество **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца В. Д. Д. сумата от 5 000, 00 лв. /пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, ведно със законната лихва за забава считано от 29.09.2022 год. - датата на предявяване на писмената застрахователна претенция пред ЗАД „ОЗК- Застраховане“ АД до окончателно заплащане на обезщетението за неимуществени вреди, както и всички разноски по делото, включително адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв.

На основание чл. 127, ал. 4 от ГПК е посочена и банкова сметка по която да бъде заплатено претендираното обезщетение, а именно „Банка ДСК“ АД IBAN: BG *****, BIC: ***** с титуляр: В. Д. Д..

Твърди се в исковата молба, че на 02.06.2022 год. около 17,30 часа в гр. Благоевград, лек автомобил марка „Рено Модус“ с рен № *****, управляван от З. И. И., от място за паркиране предприела маневра движение на заден ход, за да се включи в движението по ул. „*****“, пред № 14, при което водачката отнела предимство на движещия се по улицата с предимство велосипед, марка „Порше“, управляван от В. Д. Д. и го блъснала.

Твърди се, че вследствие на удара ищецът паднал на земята, ударил си главата и наранил дясната си ръка, рамото, таза и коляното. Твърди се, че произшествието е посетено от служители при ОД на МВР - Благоевград, за което е издаден Констативен протокол за ПТП с № 2022-1046-336/2022 год., като на виновната водачка З. И. Иванов е съставен АУАН с № 659318/02.06.2022 год.

Твърди се, че след настъпването на произшествието на В. Д. Д. е оказана първа помощ от спрели след инцидента водачи, след което е транспортиран от екип на ФСМП със силни

болки в главата, в областта на раменна става, предмишницата, таза и коляното до СПО на МБАЛ „Благоевград“ АД, като след извършените прегледи, изследвания и рентгенографии на ищеца е поставена диагноза: Корпус алиенум регио антебрахи манус декстри, контузия на главата, травма в областта на рамото, таза и коляното.

Сочи се, че с оглед на получените тежки травми и наранявания В. Д. Д. е хоспитализиран с цел провеждане на оперативно и медицинско лечение в областта на раменния пояс и горния крайник, като на 03.06.2022 год. под местна анестезия, след щателно почистване на оперативното поле е направена ревизия на раните. Сочил се, че по дорзалната страна на предмишницата имал налични пет надлъжни рани, същите са били отворени в проксимална и дистална посока, като е срязана и дасцията на предмишницата. От посочените рани се твърди, че са отстранени множество чужди тела - стъкла, направена е щателна обработка на раните с антисептични разтвори, последвало послойно затваряне на достъпите и стерилна превръзка.

Твърди се, че на 05.06.2022 год. ищецът е изписан от болничното заведение с указания за активно наблюдение, хигиенно диетичен режим, двигателен режим и продължаване на лечението в домашни условия при спазване на терапевтична схема, като са дадени указания за сваляне на конците на 14 ден и да щади оперирания крайник. Посочва се, че му е издаден болничен лист, удостоверяващ период на неработоспособност от 34 дни.

Твърди се, че по своя медико-биологичен характер, гранулома тип „чуждо тяло“ в меките тъкани на дясна предмишница е състояние причинило силни болки и страдания, довело до временно затруднение на движението на горен десен крайник с период на лечение и възстановяване около два месеца. Сочил се, че по своя медико - биологичен характер контузията в областта на коленна става е състояние причинило силни болки и страдания, довело до временно затруднение в движението на долен крайник с период на лечение и възстановяване от около един месец. Контузията на главата е състояние причинило силни болки и страдания, довело до нарушение на вестибуларните функции и затруднение на движението на главата и проблем с равновесието при движение. Като травма е съпътствана от замаяност, гадене и повръщане с период на лечение и възстановяване от три до пет седмици. Контузията в областта на таза е причинила силни болки и страдания, довело до временно затруднение в движението на долни крайници с период на лечение и възстановяване около месец. Твърди се, че особено силни са били болките в първите седмици на домашно лечение, като ищецът е търпял неудобства, трудно ставал от леглото, не можел да се обслужва сам, не можел да извършва редица нормални ежедневни дейности. Твърди се, че болките в главата, в дясна предмишница, рамото, коляното и таза са били с голям интензитет и В. Д. Д. нямал и миг покой, не можел да спи нормално и изпитва дискомфорт във всяка една позиция на тялото. Предвид възрастта на ищеца, нанесените травми, както и стреса и психическото въздействие от настъпилото произшествие, се сочи, че същите ще окажат негативно влияние върху нормалния му начин на живот и упражняването на любимите му занимания за дълъг период от време, като последиците остават за цял живот.

Твърди се, че настъпилото пътно произшествие е оказало силно въздействие върху психиката на В. Д. Д., което е довело до остра стресова реакция, изразена с тревожност, интензивни страхови изживявания, ярки спомени от инцидента, като към момента изпитва силен страх да управлява велосипед, страх и неувереност при пресичане на улици и пътни платна, което се отразило на нормалното му общуване с неговите близки, приятели, съученици и всички други хора.

При определяне на размера на обезщетението се сочи, че следва да се приложи принципа на справедливост заложен в чл. 52 от ЗЗД, като се вземат предвид горепосочените обстоятелства, които обуславят нанесените на ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в силни болки, страдания и неудобства. Посочва се, че при причиняването на телесна повреда или смърт на участник в движението по пътищата е изключително неблагоприятно развитие при настъпване на ПТП и когато се определя размера на застрахователното обезщетение, същото трябва да се съобрази с размера на застрахователната сума - лимита на отговорност

на застрахователя, като се посочва, че към момента предвидения в Кодекса на застраховането застрахователен лимит е 10 420 000 лева за събитие, при което е причинена телесна увреда или смърт, като повишаването му през последните години отговаряло, както на повишаването на Европейския индекс на потребителските цени, така и на изменението на икономическата обстановка и стандарта на живот в нашата страна.

Твърди се, че лек автомобил марка „Рено Модус” с рег. № *****, има валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите” с период на застрахователно покритие на риска от 27.10.2021 год. до 26.10.2022 год. и номер на полицата BG/23/121003054325 в ЗАД „ОЗК- Застраховане” АД, като водачът му З. И. И. попадала в кръга от лица, чиято отговорност се покрива от горепосочената застрахователна полица.

Твърди се, че е налице правен интерес за ищеца, в качеството му на увредено лице, от предявяване на настоящата претенция за претърпените неимуществени вреди срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите на виновния водач - в ЗАД „ОЗК- Застраховане” АД.

Твърди се, че претенцията е заведена с вх. № 99- 3307/29.09.2022 год. по описа на ЗАД „ОЗК- Застраховане” АД, като в срока за произнасяне, посочен в чл. 496, ал. 1 от КЗ, Застрахователното дружество с писмо изх. № 99- 6527/10.11.2022 год. е уведомило В. Д. Д., че е определило застрахователно обезщетение в размер сумата от 2 000 лева, което обезщетение ищецът счита за несправедливо, с оглед причинените му травми и наранявания.

С разпореждане № 279/10.02.2023 г. след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл. 129 от ГПК/ и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл. 130 от ГПК, на основание чл.131 от ГПК, съдията докладчик е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника с указание, че в едномесечен срок следва да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал. 2 от ГПК.

Съобщението изпратено до ответника е получено на 24.02.2023 г.

Видно от данните по делото в указания едномесечен срок на 16.03.2023 г. по делото е постъпил писмен отговор от ответника. Със същия се оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва се механизмът на ПТП, както и че в резултат на ПТП на ищеца са възникнали описаните в исковата молба по вид и характер вреди, както и се оспорва тяхната продължителност. Оспорва се и изключителната вина на водача И. за причиняване на вредоносния резултат. Претендират се сторените по делото разноски, в това число и разноските за адвокатска защита.

С отговора на исковата молба се оспорват предявените искове по основание и размер. Твърди се, че исковете за сумата над 2000 лева са неоснователни, необосновани и не са подкрепени с доказателства, същите са прекомерно завишени по размер.

Сочи се, че за да възникне отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди е необходимо да съществуват кумулативно следните положителни предпоставки от фактическия състав на отговорността: валиден застрахователен договор, застрахователно събитие, противоправно поведение, вреда, причинна връзка между вредите и противоправното поведение и вина.

Оспорва се изключителната вина на водача З. И. И. за причиняване на вредоносния резултат, по аргумента на разпоредбата на чл. 300 от ГПК, като се твърди, че вината за настъпилото ПТП е и на ищеца, който не е могъл да реагира адекватно при създалата се опасност.

Алтернативно се твърди, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия В. Д., изразяващо се в придвижване с велосипед на място, където не е обозначено и не е разрешено придвижването на пешеходци и велосипедисти, а именно върху платното за движение на МПС, когато това не е било безопасно и съответно водачите на преминаващите МПС, не са имали видимост и възможност да възприемат пострадалия. Твърди се, че основната причина за настъпване на ПТП е поведението на пострадалия

велосипедист - В. Д., т.е. ПТП е причинено при изключително висока степен на съпричиняване от негова страна. Сочи се, че велосипедистът не би следвало да се движи върху пътното платно без да се увери, че това е безопасно, както за него, така и за останалите участници в движението. Твърди се, че освен, че ищецът се е движил на място, което не е обозначено за движение на велосипедисти, пострадалият дори не се е движил възможно най-близо до дясната граница на платното за движение (в нарушение на разпоредбата на чл. 80, т.2 от ЗДвП.) Твърди се, че е налице изключително грубо нарушение на правилата, уреждащи нормите за поведение на велосипедисти върху платната за движение на МПС, визирани в ЗДвП, а именно в нарушение на разпоредбата на чл. 80, т.2 от ЗДвП.

Сочи се, че ПТП и съответно вредоносния резултат са настъпили по изключителна вина на пострадалия В. Д., като се твърди, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на велосипедиста, ако същият се е движел на обозначено за това място е щял да бъде избегнат негативният резултат.

Оспорва се механизма на ПТП, като се сочи, че по делото е представен единствено Констативен протокол за ПТП, в който не е описан подробно механизмът на ПТП, нито всички причини за настъпването му. Твърди се, че действителният механизъм на ПТП изобщо не кореспондира с описания в исковата молба, не е изяснена в цялост фактическата обстановка и механизма на ПТП, както и не са изследвани в цялост причините за настъпването му. Твърди се, че виновен за настъпване на процесното ПТП е велосипедиста В. Д., който не е следвало да се движи на място, което не е обозначено за движение на велосипедисти и не се е движил възможно най- близо до дясната граница на платното за движение.

Оспорва се твърдението, че в резултат на пътно-транспортното произшествие за ищеца са възникнали описаните в исковата молба като вид и характер вреди, както и се оспорва твърденията за тяхната продължителност.

Оспорва се твърдението на ищеца, че следствие на сочените телесни увреждания е търпял неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, които да обуславят претендирания размер на застрахователно обезщетение от 5 000лв., като се счита, че претърпените увреждания са леки и не оправдават завишения размер на предявения иск.

Оспорват се исковете за неимуществени вреди и по размер, като се счита, че са предявени в изключително завишени размери, като на основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД размерът на обезщетението следва да бъде определен, съобразно приноса на пострадалите.

Оспорва се претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се търсят, по аргумент за неоснователност на главния иск.

С оглед гореизложеното се счита, че не са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ЗАД „ОЗК - Застраховане” АД, като застраховател по застраховка „Гражданска отговорност”, поради което се иска да бъдат приети исковете за неоснователни и необосновани и да бъдат отхвърлени изцяло като такива.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, явява се лично и с адвокат З., редовно упълномощен по делото, който поддържа предявените искове както по основание, така и по размер. Оспорва твърденията на ответната страна, поддържани в отговора на исковата молба, като сочи, че същите са неоснователни, недоказани и неподкрепени с доказателства. Ангажира писмени и гласни доказателства. По същество изразява становище за доказаност и основателност на предявените искове в пълен размер. Подробни съображения излага в писмена защита. Претендират се сторените по делото разноси, както и присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Ответното дружество, редовно призовано, се представлява от процесуалния представител – юрисконсулт А., която поддържа подадения писмен отговор, както и доказателствените искания към него. Изразява се становище по същество в писмени бележки, като се поддържа, че исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени, а при евентуалност

присъдено по-ниско от претендираното обезщетение. Претендират се сторените по делото разноски с представен списък по чл. 80 от ГПК.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

От Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2022-1046-336 от 02.06.2022 г. се установява, че на 02.06.2022 г. около 17:30 ч. в гр. Б., е настъпило ПТП с участници ППС – лек автомобил марка „Рено“, модел „Модус“, с рег. № *****, собственост на З. И. И., която е и водач на процесния лек автомобил и пострадало лице – В. Д. Д., с велосипед марка „Порше“, с ЕГН *****. Отразени са щети по МПС, по велосипеда, както и че пострадалия В. Д. е с видими наранявания порезна рана на дясната ръка и др. В протокола са описани обстоятелства и причини за ПТП – че МПС- „Рено“, модел „Модус“, извършвайки маневра движение назад със собствения си лек автомобил и без да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен, за да излезе от паркоместото и да се включи в движението по улица „****“, отнема предимството на движещия се по път с предимство велосипедист В. Д. Д., при което последният пада на земята и се наранява. Изготвена е и схема на ПТП.

На водача на лек автомобил марка „Рено“, модел „Модус“, с рег. № ***** З. И. И. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 659318/02.06.2022 г., приет по делото, връчен на нарушителя, като липсват отразени възражения. Въз основа на издадения акт е издадено Наказателно постановление № 22-1116-001297/14.06.2022 г. на ОД на МВР Благоевград, сектор Пътна полиция, видно от което на З. И. И. за административно нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП – за това, че на 02.06.2022 г. в 17:30 ч. в гр. Благоевград и на улица „****“, пред дом № 14 извършва маневра движение назад със собствения си автомобил марка „Рено“, модел „Модус“, с рег. № *****, не се убеждава, че пътят зад превозното средство е свободен, за да излезе от паркоместото и да се включи в движението по ул. „****“ и отнема предимството на движещия се по улица „****“ велосипедист В. Д. Д., в резултат на което блъска велосипедиста, който пада на земята и се наранява, като се реализира ПТП, на основание чл. 55 ЗАНН и чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 20, 00 лв. Наказателното постановление е влязло в сила на 20.07.2022 г., видно от отбелязването върху него.

От Книга за повикванията и посещения на екипите на адрес на ФСМП – Благоевград, фиш за спешна медицинска помощ № 23003/02.06.2022г. и предоставената от ищеца медицинска документация, се установява, че ищецът е транспортиран от екип на ФСМП, лист за преглед на пациент в СПО, с оплакване от болка в областта на рамена става, таза, коляно. Ударил главата по време на удара. В отделението са направени обзорни изследвания - компютърна томография на глава, корем и коремни органи, кости на гръбначния стълб и таза. Направена е била противотетанусна ваксина, първична хирургична обработка на раните и насочен за болнично лечение отделение по ортопедия и травматология на МБАЛ Благоевград АД.

Видно от Епикриза ИЗ № ***** г., издадена от Отделение по ортопедия и травматология, МБАЛ „Пулс“ е, че ищецът е постъпил в отделението на 02.06.2022г. в 19, 30 ч. и е изписан на 05.06.2022г. с окончателна диагноза: корпус алиенум регио антебрахи манус декстри, като е проведена КП 222-средни оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник. Издаден е и Болничен лист № E20221805258, удостоверяващ период на нетрудоспособност от 34 дни.

Видно от справка за сключена застраховка, МПС с ДКН ***** към дата 02.06.2022 г. е със сключена застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД със застрахователна полица № BG/23/121003054325, посоченото обстоятелство е прието и за ненуждаещо се от доказване, предвид признаването му от страна на ответника.

Установява се от заявление с вх. № при ответното дружество 99-3307/29.06.2022 г., че ищецът е отправил искане до ответното дружество за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпилото ПТП с приложения, включително Констативен

протокол за ПТП, медицински документи и др.

Видно от писмо изх. № 99-3471/04.07.2022 г. до адвокат Ч. Н. в качеството му на пълномощник на ищеца, ответното дружество е поискало предоставяне на допълнителни документи по заведената щета № 0411-020-0004-2022 г., а именно да се предостави Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2022-1046-336-всички страници.

ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД е отправило с писмо изх. № 99-6527/10.11.2022 г. предложение за сключване на споразумение до ищеца чрез пълномощник, в което е посочено, че е определено обезщетение за претърпените вследствие на процесното ПТП неимуществени вреди в размер на 2000, 00 лв. и същото при сключване на извънсъдебно споразумение ще бъде изплатено, по посочената банкова сметка. Няма данни да е сключено споразумение, нито обезщетението да е преведено по сметка на ищеца.

По делото са ангажирани гласни доказателства.

В показанията свидетелката В. Д.а, съпруга на ищеца сочи, че когато ищецът е бил транспортиран в Спешен център, се е обадил на нея и е казал, че е транспортиран с линейка до Спешен център. След позвъняването свидетелката твърди, че е отишла до процесния център, след което съпругът ѝ е бил преместен в болницата, заради травмите в нараняванията, които е имал. Тя сочи още, че ръката на ищеца е била цялата срязана, имал е синини и охлузвания на коляното и е казал, че изпитва силни болки в тазобедрената става и в рамото, поради което се е наложило да остане в болничното заведение за няколко дни, като са почиствали стъкла от ръката му. След изписването в първите дни на домашното лечение сочи, че неговото състояние не е било добро, изпитвал силни болки, пиел обезболяващи лекарства, както и че сънят му не е бил спокоен. Свидетелката сочи, че съпругът ѝ е могъл да се къпе сам и да се храни сам, но имал доста силни болки. Заявява, че първоначалното лечение е продължило 20-25 дни, но дори и след този период не е бил напълно възстановен и е останал вкъщи около 3 месеца, защото непрекъснато са излизали стъкла от ръката, както и е имал болки в тазобедрената става, в рамото и в цялата ръка. Свидетелката сочи, че след изписването не е сигурна на колко консултации е ходил съпругът ѝ, защото тя е ходила на работа, но твърди, че е ходил на следващи прегледи, въз основа на които са издавани и болнични листове. Твърди, че за силните болки ищецът е приемал Нимезил, Аулин, както и турски обезболяващи.

Свидетелката З. И. сочи в показанията си, че си спомня за ПТП през месец юни 2022 г., като била паркирала колата си „Рено“ върху тротоара и излизайки на заден ход не е видяла велосипедиста. Соци, че е виновна за процесното ПТП, тъй като не се е огледала и не е видяла велосипедиста, идващ от ул. „*****“ от дясната ѝ страна и след като дала леко назад, слизайки от тротоара го блъснала. Твърди, че той се е блъснал в задната страна на колата, счупило се е стъклото и се е порязал. Заявява, че била с включени аварийни светлини, които включила, когато запалила колата и тръгнала назад. Не е имало храсти или знаци. Твърди, че ПТП се е случило, когато задните гуми на колата са били извън тротоара, на пътното платно, като най-вероятно велосипедиста си е мислел, че го вижда. След произшествието е извикана линейка, ищецът е бил в съзнание, но е изпитвал силни болки в порезната рана на ръката. Соци още, че била много уплашена от случилото се. Не си спомня за други наранявания, само раната на ръката, както и обстоятелството, че е имало кръв. Твърди, че за инцидента ѝ е издаден акт за установяване на административно нарушение, както и, че е наложена глоба и отнет талона за 6 месеца, като тя не е обжалвала акта.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, като ги приема за достоверни.

За установяване механизма на ПТП, причините за настъпването, както и останалите въпроси в исковата молба, както и в отговора по делото е допусната съдебно-автотехническа експертиза, изпълнена от вещото лице инж. В. Н., което е прието по делото, като неоспорено от страните. Според заключението вещото лице механизъм за възникване и протичане на ПТП е следния: На 02.06.2022 година в светлата част от денонощието водачката З. И. се е качила в лек автомобил марка/модел РЕНО МОДУС с рег. № ***** , които е бил паркиран в зелените площи пред блок № 14 на улица „*****“

в град Благоевград. В същото това време В. Д. е управлявал велосипед марка ПОРШЕ върху суха асфалтова настилка на улица „*****“, в лентата за движение на ППС в посоката към булевард „Св. Св. Кирил и Методий“ в Благоевград. Около 17:30 часа водачката И., при наличие на техническа и метеорологична видимост през стъклата на автомобила, е предприела управление на л.а. РЕНО в посока назад и надясно, като включва на задна предавка и привежда автомобила в движение. Едновременно с управлението в посока назад, водачката е предприела и завиване чрез волана, като отклонява надясно управляемите колела на автомобила, за да промени посоката на движение на МПС. Вследствие от всичко това л.а. РЕНО е започнал движение в посока назад със завиване в посока обратна на часовниковата стрелка. Към този момент велосипеда по дължина е отстоял на около 3,70 метра по дължина от десните габарити на л.а. РЕНО, а велосипедиста Д. го е управлявал със скорост около 8,0 км/ч. Въпреки наличието на видимост водачката И. продължава да управлява в посока назад при, което задната броня и задните десни габарити на л.а. РЕНО са навлезли в близката лента (лентата на велосипеда). Велосипедиста бързо възприема движението на автомобила още по тротоара, както и приближаването с навлизане на задната броня в лентата му за движение. Поради много близката надлъжна дистанция, той инстинктивно също е предприел отклоняване на кормилото (технически на велосипеда) в посока наляво спрямо първоначално зададената му траектория за движение. Въпреки много близката дистанция водачката е продължила да ускорява МПС по тротоара в посока назад, при което със закъснение вижда приближаващи се велосипед ПОРШЕ управляван от Д., като реагира на опасността от удар. След като реагира на опасността водачката технически предприема действия за ефективно спиране, което технически най - вероятно е било съчетано и отклоняване на автомобила в обратна посока. За времето за реакция и задействане на спирачната уредба, автомобила е продължил движението си в посока назад, задният мост е „слязъл“ от тротоара, а купето вече се е отклонило до около 18 градуса спрямо първоначалната си позиция със скорост от 14,0 км/ч, л.а. РЕНО удря странично предната гума и джанта велосипед ПОРШЕ, вече отклонен наляво и движещ със скорост от 8,0 км/ч.

Непосредствено след удара спирачните механизми на л.а. РЕНО са блокирали и автомобила е започнал да спира ефективно, а вследствие от силният първоначален страничен удар под центъра на тежестта от задната броня в тялото на велосипедиста Д. се е породила значителна инерционна сила, вектора на която е бил насочен към дясната половина от вратата за багажника (пета врата, задна) на купето. Поради ниският удар и продължилото постъпателно движение на автомобила вече в режим на ефективно спиране, са настъпили и няколко последователни, силни удара между дясната ръка, десен крак в областта на коляното, таз отдясно, дясно рамо и главата на велосипедиста с повърхности от задната врата и стъклото на врата, както и повърхността на облицовката за задната броня. Вследствие от този удара настъпват тежки деформации в дясната половина от вратата на багажника, чупи са стъклото на врата и се охлузва повърхността на облицовката за задната броня. След много бързият обмен на енергия между всички участници в мястото на удар, л.а. РЕНО е продължил да се постъпателното си движение спирайки в посока назад, като едновременно с това е избухтал велосипеда съвместно с Д. по посоката си на движение. При това избухтане технически е било реализирано и кратко съвместно преместване на автомобила заедно с велосипеда и тялото на велосипедиста.

От мястото на удара л.а. РЕНО спирайки изминава около 1,20 метра, при което скоростта му е достигнала до нулева стойност, кинетичната му енергия се е погасила напълно, а автомобила се установил неподвижно. След спирането на автомобила, поради слабото триене на части от велосипеда и триене на дрехите на велосипедиста в повърхностите на автомобила и обмен на енергия при удара е последвала загубата на странично устойчивост и странично залитане и падане на велосипеда със велосипедиста зад задната част от купето на л.а. РЕНО.

След падането на тялото върху асфалтовата настилка е последвало незначително плъзгане, след което велосипеда и велосипедиста Д. са се установили неподвижно зад

задната броня, задната част на л.а. РЕНО.

Според заключението на вещото лице от техническа гледна точка причината на настъпване на ПТП е закъснение в действията на водачката З. И. при предприемане на ефективно спиране. Техническата възможност за предотвратяване на ПТП от страна на водачката И. е чрез своевременно задействане на спирачната уредба на л.а. РЕНО за спиране с максимално спирачно закъснение от разстоянието за виждане към велосипеда и велосипедиста Д..

След направен оглед и прецизни измервания на мястото и район на произшествието, както и направен подробен анализ на доказателствата в констативната част от експертизата със съответните параметри и стойности е описан точният механизъм на ПТП, включващ и поведението на всеки от участниците в ПТП. На база извършеният анализ на доказателствата и оглед на мястото на инцидента, технически следва, че най - вероятните скорости на двата участници са били както следва:

- Скорост на л.а. към момента на удара във велосипедиста – 14,0 км./ч;
- Скоростта на велосипеда към момента на удара от автомобила – 8,0 км./ч.

В заключението си вещото лице мястото на удар между двамата участници в ПТП спрямо улица „*****“ е било разположено с координати спрямо лентите от улицата както следва:

на $0,30 \pm 0,05$ метра по дължина на улица „*****“ преди линията на десните габаритите на л.а. РЕНО в началното му положение, гледано в посоката към бул. „Св. Св. Кирил и Методий“ ;

на $0,90 \pm 0,05$ метра по широчина улица „*****“ наляво от ръба на тротоарите разположени отдясно на движението на велосипеда, гледано в същата посока;

Ударът на велосипед ПОРШЕ от л.а. РЕНО е настъпил в обхвата на лентата, в която се е движил ВЕЛОСИПЕДА, като по широчина се намирало на около $2,07 \pm 0,03$ метра надясно от средната разделителна линия между двете ленти.

Вещото лице приема, че непосредствено преди удара велосипед ПОРШЕ се е движил в мислената дясна половина, в дясната част от лентата на улица „*****“, гледано в посоката към булевард “Св. Св. Кирил и Методий“. В участъка на улица „*****“, района на ПТП няма поставени забранителни знаци за движението на велосипеди, технически велосипедиста Д. правилно е управлявал велосипед ПОРШЕ по пътното платно към датата на инцидента. В района на улицата няма разчертани или обособени участъци предназначени за движение предимно на велосипеди (т.н. велоалеи). От техническа гледна точка при движение на велосипед „ПОРШЕ“ със скорост от 8,0 км/ч и надлъжна разстояние от 3,70 метра до десните габарити на л.а. РЕНО към мястото на потегляне за водача Д. не е съществувала техническа възможност за спиране преди десните габарити на автомобила и предотвратяване на удар в него.

За установяване на причинените на ищцата травматични увреждания, какво лечение е било приложено, периода на лечението, както и за останалите въпроси в исковата молба и в отговора по делото е допусната съдебно-медицинска експертиза, изпълнена от вещото лице д-р К. А., което е прието по делото, като неоспорено от страните. Според вещото лице А. от данните в делото и приложената медицинска документация на името на В. Д. Д. на 42 г. от гр. Благоевград се установява, че на 02.06.2022 г. е управлявал велосипед и е бил блъснат от дясната му страна, от движещ се на заден ход лек автомобил. От удара е паднал на земята, удар е главата си, но не е загубил съзнание. Транспортиран е до Спешно приемно отделение с оплакване от болка в областта на рамена става, таза, дясното коляно. В отделението са направени обзорни изследвания - компютърна томография на глава, корем и коремни органи, кости на гръбначния стълб и таза. Направена е била противотетанусна ваксина, първична хирургична обработка на раните и насочен за болнично лечение отделение по ортопедия и травматология на МБАЛ Благоевград АД.

При извършените прегледи и изследвания са били установени рани на дясната

предмишница, като в тях са били установени и чужди тела - парченца от счупено автомобилно стъкло. В лечебното заведение е била проведена манипулация за отстраняване на стъклата и обработка на раните. Проведено е било двудневно болнично лечение, след което е бил изписа за домашно лечение. Предписано е било медиК.тозно лечение с антибиотик, противовъзпалителни и обезболяващи средства. От претърпяната велосипедна травма В. Д. Д. е получил контузия на дясното рамо, дясната предмишница, дясната тазобедрена става и дясната подбедрица и множество порезни ранички на дясната предмишница с набити парченца счупено автомобилно стъкло.

Според заключението порезните рани на дясната предмишница, представляват нарушаване целостта на кожата и са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Контузията на меки тъкани са затруднили движенията на раменната става, евентуално и тазобедрената става за около 2-3 седмици и са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. В МБАЛ Благоевград е проведена манипулация отстраняване на някои парченца автомобилни стъкла, първична хирургична обработка на раните, медиК.тозно лечение.

Вещото лице е заключило, че установените травматични увреждания оздравяват напълно, като се възстановяват и нарушените функции за около три- четири седмици. След приключване на оздравителния процес не се очаква да настъпят последствия за здравето за в бъдеще.

В заключението д-р К. А. приема, че всички установени увреждания добре отговарят да са получени по начина, за който се съобщава. От разположението на травматичните увреждания, може да се посочи, че движещият се на заден ход лек автомобил е блъснал велосипедиста от дясната му страна, въз основа на което посочва, че получената велосипедна травма от Венцислав Д. е в причинно следствена връзка с претърпяното на 02.06.2022 г. ПТП.

Във връзка с лечението констатира, че всички установени травматични увреждания - контузия на меки гъкани и повърхностни порезни рани оздравяват напълно без последствие за здравословното състояние за в бъдеще. Посочва, че е било провеждано медиК.тозно лечение и първична хирургична обработка на раните в болнични и домашни условия.

Лечение е било провеждано за няколко дни, като възстановителния период е продължил около 3-4 седмици.

Според вещото лице няма данни в хода на домашното лечение Венцислав Д. да е посещавал други лечебни заведения или други лекари. След приключване на болничното лечение е бил насочен и дадени указания към ОПЛ. Установените травматични увреждания не са изисквали високоспециализирано лечение, като всички установени увреждания подлежат и е възможно да се възстановени напълно към настоящия момент.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица, като намира същите за пълни, обективни и компетентно изготвени.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ вр. с чл. 52 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 432 КЗ, ал. 1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл. 380. Застрахователят по договора за застраховка „Гражданска отговорност“ се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

В чл. 498, ал. 3 КЗ във вр. с чл. 496 КЗ във вр. чл. 380 КЗ, като допълнителна, специална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия срещу застрахователя на гражданската отговорност на виновния водач на МПС се предвижда изтичането на

тримесечен рекламационен срок от сезирането на застрахователя по реда на чл. 380 КЗ за доброволно уреждане на отношенията между пострадалия и застрахователя. Следователно, за да са допустими и да се приемат за разглеждане претенциите по чл. 432 КЗ, е необходимо ищецът да удостовери, че е сезирал застрахователя с искане за застрахователно обезщетение по реда и че е изтекъл срока по чл. 498, ал. 3 вр. чл. 496 КЗ. (Определение № 165 от 24.03.2017 г. на ВКС по ч. т. д. № 306/2017 г., II т. о., ТК). В случая тези предпоставки се установяват и до предявяването на иска са изминали три месеца, което прави предявената претенция допустима на специалното основание, въведено с КЗ.

Предвид горното, за успешното провеждане на иска срещу застрахователя, в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между увредилото го лице и ответника; настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние, от страна на застрахования; причинна връзка между деянието и вредоносния резултат; както и вида и размера на претърпените вреди.

В случая ищецът претендира неимуществени вреди, претърпени в резултат на настъпилото ПТП на 02.06.2022 г.

Не се спори, че за автомобила, с който е причинено ПТП, е налице валидно сключена и действаща към датата на произшествието застраховка Гражданска отговорност с ответното дружество и относно действителното настъпване на ПТП.

При наличие на договор за застраховка ГО (чл. 344 КЗ), покрит период на застраховане към датата на ПТП (чл. 351 КЗ) и при спазване на изискването на чл. 380 КЗ за уведомяване, съдът следва да прецени наличието на общите предпоставки по чл. 45 ЗЗД за деликтната отговорност на застрахованото лице.

Според настоящия съдия докладчик по делото се установи наличието на всички елементи от сложния фактически състав на непозволеното увреждане, а именно: извършено виновно от деликвента противоправно деяние, от което да са настъпили в причинно- следствена връзка вреди за пострадалия.

Пред настоящия съдебен състав, по реда на чл.154 от ГПК и в условията на пълно главно доказване, ищецът, чиято е доказателствената тежест установи с годни доказателства механизма на настъпване на ПТП-то, вината на водача и последиците от същото - претърпените болки и страдания, които са в пряка - причинно следствена връзка с пътно транспортното произшествие, причинено от застрахованото при ответника лице.

От констативния протокол, съставеният АУАН и издаденото Наказателно постановление, както и показанията на разпитаните по делото свидетели, най-вече показанията на свидетелката И.,управлявала застрахования при ответното дружество автомобил, съдът намира, че по делото безспорно се установи настъпването на пътнотранспортно произшествие на 02.06.2022 г., около 17:30 ч. в гр. Б., причинено виновно от водача на лек автомобил марка „Рено“, модел „Модус“, с рег. № *****, З. И. И., който е нарушил правилата за движение по пътищата - извършва маневра движение назад със собствения си лек автомобил, без да се убеди, че пътя зад превозното средство е свободен, за да излезе от паркоместото и да се включи в движението по ул. „*****, като отнема предимството на движещия се по път с предимство В. Д. Д. с велосипед марка „Порше“. В резултат на описаното В. Д. е блъснат от л.а. марка „Рено“, модел „Модус“, паднал е на земята и са последвали наранявания. З. И. е реализирала ПТП, като е причинила на ищеца неимуществени вреди. От посочените писмени доказателства, както и от приетото заключение на вещото лице по съдебна-автотехническа експертиза Н. се установява и посочения механизъм на ПТП. Протоколът за ПТП представлява официален свидетелстващ документ. Действително, съобразно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на протокола обхваща лично възприетите от длъжностното лице факти, но в случая това е спазено. Протоколът е съставен от полицейски служител след посещение на мястото на инцидента, т. е. служителят лично е установил фактите на база извършен оглед и професионална преценка на ситуацията. Като такъв той се ползва не само с обвързваща

формална доказателствена сила относно авторството на документа, но съгласно чл. 179, ал. 1 от ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направените пред съставителя изявления и за извършените от него и пред него действия /извод, относим към протоколи за ПТП, съставени от органите на полицията при задължително посещение на мястото на ПТП, очертани в чл. 125 от ЗДвП - т. нар. "констативен протокол за ПТП" и "протокол за ПТП при материални щети" - чл. 6 и чл. 7 от Наредба № I-167 от 24.10.2012 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС/. В тази хипотеза съставителят удостоверява пряко възприети от него факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположение на МПС, участниците в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировка на мястото на произшествието и др. И в този случай обаче, протоколът за ПТП не обхваща направените от длъжностното лице, въз основа на констатираните факти, изводи за наличието или липсата на вина на водач на МПС, участващ в пътнотранспортното произшествие, тъй като това излиза извън обхвата на удостоверителното изявление относно възприет от съставителя на протокола факт. В обобщение следва да се посочи, че протоколът за ПТП, съставен при посещение на място от органите на МВР, е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП. Когато фактът, съставлява изявление, направено от участник в ПТП, протоколът има доказателствена сила само относно съдържащите се неизгодни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на документа. Ищецът пострадал по прекия иск носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални знания, които съдът не притежава. В случая представеният констативен протокол за ПТП е съставен от длъжностно лице, след посещение на място и съдържа преки възприятия на длъжностното лице, в т. ч. мястото и времето на ПТП, местоположението на автомобила след катастрофата и видимите щети по него. В случая не е оспорена автентичността на протокола за ПТП или удостоверителната компетентност на неговия съставител или реда, по който е съставен протокола. Ответникът е оспорил единствено описания в протокола механизъм на ПТП.

Настоящият съдебен състав приема, че верността на констатациите в протокола за ПТП е потвърдена от събраните писмени доказателства АУАН и НП, както и от заключението на вещото лице по изпълнената съдебно-автотехническа експертиза, в която е установен механизма на процесното ПТП и наличие на причинно-следствена връзка между произшествието и настъпилите щети. Съдът кредитира заключението на вещото лице Н., като го намира за пълно и обосновано. В тази връзка съдът намира за неоснователни възраженията на процесуалния представител на ответника, че вината за настъпилото ПТП е на ищеца, алтернативно е налице съпричиняване. От показанията на свидетелката И., която именно е управлявала автомобила, застрахован при ответното дружество, по безспорен начин се установи, че именно същата тръгвайки назад не се е огледала и не е видала велосипедиста, при което го е блъснала. Според съда водачът на лекия автомобил И. е нарушила разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед на изложеното, след съвкупна преценка на събраните доказателства, съдът приема за установен механизма на процесното ПТП и причинно-следствената връзка между настъпилото ПТП и вредоносните последици.

От протокола за ПТП, съставеният АУАН и издаденото Наказателно постановление се установява и виновното и противоправно деяние на водача. Субективният елемент от състава на гражданския деликт - вината, съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД се презюмира, като в тежест на ответника бе да проведе обратно доказване, като ангажира съответни доказателства за липсата ѝ. Такива не са ангажирани по делото.

Относно стореното от ответника възражение, че вина за настъпилото ПТП има и ищецът,

който се е движил на място, необозначено за движение на велосипедисти, както и че се е движил възможно най-близо до дясната граница на платното на движение, съдът е задължен да изследва и да се произнесе по стореното възражение за съпричиняване с правно основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД.

Установи се по делото от приетата по делото САТЕ, в която вещото лице констатира, че в участъка на улица „*****“, района на ПТП, няма поставени забранителни знаци за движението на велосипеди, технически ищецът правилно е управлявал велосипед „ПОРШЕ“ по пътното платно към датата на инцидента. В района на улицата няма разчертани или обособени участъци предназначени за движение предимно на велосипеди. От доказателствата и механизма се установява, че непосредствено преди удара велосипед „ПОРШЕ“ се е движил в мислената дясна половина, в дясната част от лентата на улица „*****“, гледано в посоката към булевард “Св. Св. Кирил и Методий“.

С оглед на горното съдът приема, че велосипедистът се е движил на място, на което е позволено движението на велосипеди, тъй като към датата на настъпване на ПТП не е имало забранителни знаци за движението на велосипеди. Необосновани са твърденията на ответната страна, а именно, че е налице изключително грубо нарушение на правилата, уреждащи нормите за поведение на велосипедисти върху платната за движение на МПС. Съпричиняването има обективен характер, като от значение е единствено наличието на такава обективна причинно-следствена връзка, а е ирелевантно субективното отношение на пострадалия – в този смисъл т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите. Съпричиняване, по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, е налице когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т. е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно, в частност - в нарушение на Закона за движение по пътищата и виновно.

Въз основа на приетите по делото доказателства, включително показанията на свидетелката И., както и приетите САТЕ и СМЕ, съдът намира, че съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД не е налице в настоящия случай, доколкото липсват каквито и да било ангажирани от ответника доказателства за допуснати или извършени от ищеца нарушения на правилата за движение по пътищата.

Предвид изложеното съдът намира, че по делото се установи наличието на деликт с деликвент водач на МПС, застрахован при ответника, от което се следва ангажиране и отговорността на застрахователя за причинените в пряка-причинно следствена връзка от ПТП-то неимуществени вреди на пострадалото лице - ищеца.

Установи се и кумулативното наличие на застрахователно правоотношение между ответника в качеството на застраховател и прекия причинител на увреждането в качеството на застрахован и настъпването на застрахователно събитие.

Съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ППВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. В понятието „неимуществени вреди“ следва да се включват всички онези телесни и психически увреждания на пострадалото лице и претърпените от него болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни емоционални изживявания на лицето, ноторно намиращи отражение не само върху психиката, но и създаващи социален дискомфорт за определен

период от време - Решение № 33/04.04.2012 г. на ВКС по т. д. № 172/ 2011 г., II т. о. Същевременно обезщетението за неимуществени вреди има паричен израз, поради което всякога се явява детерминирано и от икономическа конюнктура в страната, една от проявите форми на която, наред с официалната статистика за средна работна заплата, за нивото на инфлация и пр. са и нормативно определените лимити за отговорността на застрахователя, независимо, че те сами по себе си не са пряк израз на принципа за справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД (Решение № 88 от 17.06.2014 г. на ВКС по т. д. № 2974/2013 г., II т. о.). В практиката си съдилищата многократно са посочвали, и се възприема от настоящия съдебен състав, че при преценка за размера на справедливото обезщетение съдът следва да преценява вида на телесните увреди, продължителността на търпените болки и страдания, възрастта на пострадалия, периодът на възстановяване.

За извършване на преценка от страна на съда, за адекватното обезщетяване на ищецът В. Д., за претърпените от него в резултат на ПТП неимуществени вреди, съдът следва да съобрази както характера и вида на травматичните увреждания, установени въз основа на медицинска документация, приложени към делото и заключението на съдебномедицинската експертиза, така и реално претърпените болки и страдания, настъпили в резултат на процесното ПТП. Съществен е въпроса за интензитета на претърпените физически болки и страдания, включително и тяхната продължителност, както в периода на настъпване на увреждането, така и в периода на възстановяване, включително и досега.

Установи се от медицинската документация и заключението на вещото лице А. по съдебно-медицинската експертиза, че в резултат на ПТП на ищцата са причинени контузии в областта на дясното рамо, дясната предмишница, дясната тазобедрена става и дясната подбедрица и множество порезни разни на дясната предмишница с набити парчета счупено автомобилно стъкло. Видно от заключението на вещото лице А. порезните рани на дясната предмишница представляват нарушаване цялостта на кожата и са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Контузията на меките тъкани са затруднили движенията на раменната става, евентуално тазобедрената става за около 2-3 седмици и са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Налице е извършена и оперативна интервенция в болнично заведение. Установи се от показанията на свидетелката В. Д.а, съпруга на ищеца, които съдът кредитира като основани на лични впечатления и подкрепени от останалия събран по делото доказателствен материал след внимателното им обсъждане по реда на чл. 172 от ГПК, че ищецът е изпитвал силни болки след изписването му от болничното заведение, състоянието му не е било добро, поради което се налагало да пие обезболяващи медикаменти. Сънят му също е бил разстроен след инцидента. Установи се и чрез представения болничен лист, че пострадалият е бил във временна неработоспособност 34 дни.

При съобразяване на изложеното по-горе, и като съобрази нормалното възникване на стрес и уплаха при такъв инцидент и като се вземат предвид всички посочени обстоятелства от значение за прилагане на критерия за справедливост по чл. 52 ЗЗД, който легален термин е изпълнен с морално съдържание и се вземе предвид, че той не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни, обективно настъпили обстоятелства, като размерът му не следва да бъде източник на обогатяване за пострадалия, съдът намира, че справедливото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди е в размер на 5000, 00 лв.

Съдът приема, че именно това обезщетение е съразмерно с вредите и отговаря както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. Съдът следва да определя обезщетението, така, че същото да удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси, но с различни по степен на тежестта им вреди, така че доколкото е възможно, за по-тежките случаи да се присъди по-високо обезщетение, а за по-леките - по-ниско. Доколкото съдът приеме, че в случая не е налице съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, обезщетението не следва да бъде намалявано.

Предвид приетото от съда, на ищеца следва да се присъди обезщетение в размер на 5000,00 лв., поради което искът е основателен изцяло.

По иска с правно основание чл. 86 от ЗЗД.

С исковата си молба ищеца претендирала и присъждане на законната лихва за забава, считано от 29.09.2022 г. – датата на предявяване на писмената застрахователна претенция пред ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД до окончателното заплащане на обезщетението за неимуществени вреди. От страна на ответника се оспорва претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се търсят.

Съгласно чл. 429, ал. 3 от КЗ, застрахователят заплаща лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. В случая няма данни застрахованият да е уведомил застрахователя за процесното застрахователно събитие. Налице е доказателство-молба от ищцата до ответното дружество с вх. № 99-3307/29.06.2022 г., с която ищецът е предявил пред ответника-застраховател претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди вследствие процесното ПТП. Именно датата на предявяване на тази претенция пред застрахователя-29.06.2022 г. следва да е и началната дата, от която се дължи законната лихва върху дължимото обезщетение от 5000, 00 лв., като тя следва да се начисли до окончателното плащане на тази сума. В случая обаче съдът е обвързан от претенцията на ищеца в исковата молба, с която същият е поискал законна лихва, считано от 29.09.2022г., поради което и с оглед диспозитивното начало лихвата следва да бъде присъдена именно от тази дата.

С формираната практика на ВКС в решение № 50102 от 20.10.2022 г. по описа на ВКС, Т. К., II т. о., решение № 72 от 29.06.2022 г. по т. д. № 1191/2021 г. по описа на ВКС, Т. К., I т. о., решение № 167 от 30.01.2020 г. по т. д. № 2273/2018 г. по описа на ВКС, Т. К., II т. о., решение № 128 от 04.02.2020 г. по т. д. № 2466/2018 г. по описа на ВКС, Т. К., I т. о., решение № 50106 от 03.11.2022 г. по т. д. № 1865/2021 г. по описа на ВКС, Т. К., I т. о., и решение № 50001/03.02.2023 г. по т. д. № 2530/2021 г. по описа на ВКС, Т. К., I т. о., категорично се утвърди, че Кодексът за застраховането(в сила от 01.01.2016 г), изрично диференцира отговорността на застрахователя за собствената му забава – чл. 497 КЗ, от отговорността му за забава, като функционално обусловена от отговорността на делинквентата - чл. 494, т. 10 от КЗ, чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ, вр. с чл. 429, ал. 2, т. 2, вр. с ал. 3, вр. с чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ. Застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквентата за дължимата лихва за забава от датата на уведомяването си от застрахования за настъпването на застрахователното събитие, или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, която от двете дати е най-ранна, прилагайки изричната разпоредба на чл. 429, ал. 3 вр. ал. 2, т. 3 от КЗ. След изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 от КЗ и при липса на произнасяне и плащане на обезщетение от застрахователя, същият дължи законната лихва върху обезщетението за собствената си забава. В тази насока Определение № 270 от 22.01.2024 г. на ВКС по к. гр. д. № 1894/2023 г., както и Решение от 03.02.2023 г. по т. д. № 2530 по описа за 2021 г на Първо т. о, ВКС, съгласно които Застрахователят по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите дължи по прекия иск на увреденото лице лихва за забава върху застрахователното обезщетение от датата, на която е уведомен за настъпване на застрахователното събитие, ако лихвите са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, а на основание чл. 497, ал. 1 КЗ дължи законна лихва за собствената си забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок. Тази консолидирана съдебна практика се споделя и от настоящия състав. Пряк резултат от така възприетото в нея тълкуване на закона е разрешението, че нормите на чл. 429, ал. 2, вр ал. 3 КЗ и чл. 497 КЗ не са в съотношение обща/специална, доколкото първата норма регламентира обема на отговорността, а втората сочи отговорността на застрахователя за собствената му забава ако не е определил и изплатил обезщетението. Те намират приложение кумулативно.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има единствено ищеца на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК. Видно от данните по делото същия е сторил разноски в общ размер от 975, 00 лв., от които 200, 00 лв.-внесена държавна такса, 5, 00 лв. за съдебно удостоверение, 420, 00 лв.-възнаграждение на вещо лице по САТЕ и 350, 00 лв. възнаграждение на вещо лице по СМЕ. Предвид това ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца сумата от 975, 00 лв., представляваща сторени разноски в производството.

Пълномощника на ищцата е поскал определяне и присъждане на възнаграждение при условията на чл. 38 ал. 2 от ЗА. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, в който е обективизирано изявление, че договореното възнаграждение е съгласно чл.38 ал. 1 т.2 от ЗА. Съдът счита, че следва да уважи искането. Правото на адвокат да окаже безплатна адвокатска помощ на лице от кръга на визираните в т. 1-т. 3 на чл. 38 ал. 1 ЗА, е установено със закон. В конкретния случай са налице всички необходими предпоставки за възникване на право в полза на процесуален представител на ищеца да претендира и да получи възнаграждение за оказаната безплатно адвокатска помощ и съдействие, на основание чл. 38 от ЗА - реално осъществена безплатна правна помощ и основание за ангажиране на отговорността на насрещната страна - ответник за разноски за процесуално представителство на ищеца.

Предвид горното съдът счита, че следва да присъди в полза на процесуалния представител на ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 1050, 00 лв. на основание чл.7, ал.2, т. 2 във вр. с ал. 9 на Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед изхода на делото и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА ответникът следва да бъде осъден да заплати посочената сума на пълномощника на ищеца адв. Х. А. З..

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район Възраждане, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Ал. П. Л. и Р. К. Д. да заплати на В. Д. Д., с ЕГН *****, с адрес: гр. Б. чрез адвокат Х. А. З. със съдебен адрес: гр. С. сумата от 5000, 00 лв. /пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, свързани с контузии в областта на дясното рамо дясната предмишница, дясната тазобедрена става и дясната подбедрица и множество порезни разни на дясната предмишница с набити парчета счупено автомобилно стъкло, в резултат на претърпяно от него ПТП на 02.06.2022 г., около 17:30 ч. в гр. Б., причинено виновно от водача на лек автомобил марка „Рено“, модел „Модус“, с рег. № *****, З. И. И., застрахована по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по застрахователна полица № BG/23/121003054325, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 29.09.2022г. до окончателното заплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район Възраждане, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Ал. П. Л. и Р. К. Д. да заплати на В. Д. Д., с ЕГН *****, с адрес: гр. Б. чрез адвокат Х. А. З. със съдебен адрес: гр. С. сумата от 975, 00 лв. /деветстотин седемдесет и пет лева/, представляваща сторени разноски в производството.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, с ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, район Възраждане, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, представлявано от Ал. П. Л. и Р. К. Д. да заплати на адвокат Х. А. З. от САК, с адрес: гр. С. сумата от 1050, 00 лв. /хиляда и петдесет лева/, представляваща дължимото се възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ на ищеца по гр.дело № 265/2023

година по описа на Районен съд-Благоевград.

На основание чл. 236, ал.1, т.7 от ГПК банковата сметка, по която следва да се преведат присъдените суми в полза на В. Д. Д., с ЕГН *****, с адрес: гр. Б.: В „Банка ДСК“ АД IBAN ***** BIC ***** с титуляр В. Д. Д..

На основание чл. 236, ал.1, т.7 от ГПК банковата сметка, по която следва да се преведат присъдените суми в полза на адвокат Х. А. З.: IBAN ***** BIC *****, „Уникредит Булбанк“ АД.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните пред Окръжен съд - Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____